

**גב' א** (זכר לקמן טו:)  
**ב** ז"ק א) (פסחים קג. וט"ז)  
**ד** מוספתא דזנבים פ"ה  
זנבים מד: ע"ש (ה) זנבים מד:  
**רש"י** (ו) להו להטורף הס"ד  
**ז** (ז) (לקמן טו. ע"ש)  
**ח** ומדקאמר הכא ובשתיין  
דמשמע אף בשתיין הס"ד ז"ק  
**ט** ז"ק מ"ז (י) אהרן הס"ד  
אח"כ מ"ה להזות כו' הפרוכת  
הס"ד אח"כ מ"ה להקטיר  
אימורין דהקטרת אימורין כו'  
כ"ל ז"ק  
**תוס'** (יא) גבי ר"ש ז"ק  
**יב** (יב) (ישי' תוס' כרימות יד.  
ד"ה פקע זכוחו וזנבים מד:  
ד"ה הקומץ (יג) וכמה ז"ק  
**יד** (יג) (וע"ע מוספות וזנבים מג.  
ד"ה והלבוש) **טו** ז"ק מ"ז  
ובל"ל דהך משנה דקמני  
והנסכים כו'

#### הגהות הב"ח

**א** (א) גב' צאחת מהן נמי אלא  
אליבא דר' יוסי:  
**ב** (ב) רש"י ד"ה מאי לעולם לעולם  
משמע:

#### הגהות

רש"י ד"ה ולאפוקי מדר"מ  
(ספ"ג). מדיקאמר הכא לעולם  
דמשמע אפי' פיגול בשתיין.  
כ"ל כ"ל:

(תק נהן)

## הקומץ את המנחה פרק שני

**אלא אי אמרת.** גבי יריכות דמחד גופא אמו תרי גופי נינהו ואס' פיגול ח' זו צלה זו לא נתפגלה זו גבי חלות כי ערבן לאכול כזית משתיין טו' מי מיטטרפי מי מהניא עירוב מחשבתו למיהוי חד גופא טפי מחיבור זבח דלא מהני <sup>ו</sup>להו לירכות: **רבי הויה.** ור' יוסי לא איירי בזה ולא

תקשי לרב הונא: **לאכול חצי זית מוחלה זו.** למחר: **שזה בשר.** להקטיר אימוריו ולאכול בשר דהא לא חישב אלא חצי אכילה בחצי ממזר: **אבל אמר בזית משתייהן.** דערבן לחלות במחשבתו ואמר בכל אחד ואחד מן הכבשים הריני שוחט ע"מ לאכול כזית משתיין [למחר] מנטרפי: **ורבי אליבא דמאן אמרה.** להא מתניתין דקתני לעיל לעולם אינו חייב עד שיפגל בשתייהן ככזית בשתייהן אין באחד מהן לא: **אלא אליבא דרבי יוסי אמרה.** וקתני דמנטרפות החלות: **והדרא קושיין לדויבתא.** דאי אמרת בשלמא יריכות

חד גופא הוא כו' כדאמרין לעיל (דף יג.): **לעולם אליבא דרבנן.** ודקאסי לך אפי' צאחת מהן נמי לא תימנא בשתייהן <sup>י</sup> דהא ודאי אפינו צאחת מהן נמי: **אלא אימא עד שיפגל בשתייהן.** הכבשים ואפינו ככזית דשחט ב' כבשים ע"מ לאכול כזית מוחלה אחת או מז' חלות אכל אס' חישב ככבש אחד לאכול כזית אחד מן החלות ובשחיטת האחר לא חישב לא הוי פיגול דאין מפגלין בעצודת חצי ממזר: **ולאפוקי מדר"מ.** דלומר בסוף מתני' <sup>י</sup> מפגלין בעצודת חצי ממזר דקתני שחט אחד מן הכבשים לאכול שתי חלות למחר ר"מ אומר פיגול וחיביבין עליו כרת ואי קשיא הקומץ את המנחה אמאי פוסל במחשבתו הא עצודת חצי ממזר הוא דהאיכא נמי <sup>יב</sup> לצונה תריץ קנמניה ודאי עצודה שלימה היא דהא ליכא קניניה בלבושה תדע דהא בהקטרת קומץ אס' חישב לאכול שירים למחר פליגי רבנן ואמרי <sup>יג</sup> כיון דאיכא נמי הקטרת לבושה לא תשיבא הקטרת קומץ לפגל דקתני מתניתין פיגול בהקטרת קומץ ולא בלבושה כו' (דף יג.) ותיכ"א אין פיגול עד שיפגל בכל הממזר ואי קשיא הא אוקימנא בריש פירקין (סס) לכ"ע <sup>יד</sup> מפגלין בחצי ממזר דקתני הקומץ ע"מ להקטיר קומנא למחר מודה ר' יוסי כו' והרי לא חישב אלא על חצי ממזר על הקטרת קומץ לאו פירכא היא דלא דמי להאי דהכא דהתם חישב על חצי ממזר בשעת עצודה שלימה והאי חישב בשעת חצי עצודה כגון שחיטת אחד מן הכבשים: (ב) <sup>טו</sup> **לעולם.** משמע דמפיק ממילתא טובא: **ורבי יוסי הויה.** דלמר במתניתין בשתייהן אין אכל

צאחת <sup>טז</sup> לא מפגלה חזירחה: **ולאפוקי מדר"מ.** דלמר מפגלין בעצודת חצי ממזר <sup>טז</sup> מדקאמר הכא <sup>יז</sup> ובשתייהן היינו דקאמר אפילו פיגול אף בשתייהן: **ולאפוקי נמי מדרבנן.** דלמרי במתניתין פיגול צאחת נתפגלה חזירחה <sup>יח</sup> (מדקתני הכא ובשתייהן) היינו דקאמר לעולם דמשמע לעולם אפי' פיגול בשתייהן אין פיגול עד שיפגל אף בשתייהן: **פיגול בדבר הנעשה בחוץ כו'.** גבי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים כחזי בתורת כהנים בפרשת פיגול בלו אה' אהרן להזות מדמו על הפרוכת <sup>יח</sup> הקטרת אימורין על מזבח החיטון: **לשפוך שירים.** שירי הדס היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיטון: **לאיפגולי מואי.** מה יאכל מאוחו פר שיתחייב כרת משום פיגול: **לאיפגולי דב.** כלומר דהאי דקתני פיגול בדם קאמר שאס' יאכל מן הדס בשוגג יתחייב ב' טעמות אחת משום כרת <sup>יט</sup> דס ואחת משום כרת

דפיגול: **הקומץ והלבושה.** דמנחת ישראל והקטרת כו' דכל הנך אין להם מתירין שהם מתירין אחרים וקיימנא לן (לקמן דף יז.) דאין פיגול אלא בדבר שיש לו מתירין או לאדם כגון שירי מנחה שהקומץ <sup>כ</sup> מתירין או למוצה כגון אימורי צהמה שדם מתירין ליקרב דגמירין משלמים דחמיצ בזה עיקר פיגול מה שלמים דבר שיש מתירין לאדם ולמוצה שזריקת דם ממזר האימורין ליקרב והבשר ליאכל אף כל דבר שיש לו מתירין או לאדם או למוצה לאפוקי הנך דאין אחר מתירין ואי קשיא פשיטא דקומץ לא מיתחייב עליה כרת משום פיגול דהא כי אכיל מיניה פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב הממזר <sup>כא</sup> תריץ כגון שהזאת האור ברוצו דחשיב כמאן דקרב כדאמרין לקמן (דף כו): קומץ מאימתי ממזר שיריים צאכילה משהזאת האור ברוצו דלא חשיב כבשר אלא כשירי הדס:

## הקומץ את המנחה פרק שני

## מנחות שני.

**פיגול בדבר הנעשה בפנים לא פיגול.** הא דא"ר יוסי גופיה בפרק הטוקין (גיטין נד: וסס) כה"ג ביה"כ יוכיח דכי אמר פיגול מהימן לאו דוקא אלא פסול וכי האי גוונא בפי"ק דזנבים (דף יז. וסס) <sup>א</sup>גמרא ר"ש מכשר בהילוך דלמר ר"ש בן לקיש מודה ר"ש בהולכת

טעמות הפנימיות כו' ופריך והאמר ר"ש כל שאינו על מזבח החיטון כו' ומשני מודה היה ר"ש לפסול מק"ו כו': **הקומץ והלבושה.** הקשה בקומץ פשיטא דקומץ לא מיתחייב עליה כרת משום פיגול דהא אי אכיל מיניה פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב הממזר ומירץ כגון שהזאת האור ברוצו <sup>בא</sup> דחשיב כמאן דקרב כדלמר לקמן (דף כו:): מאימתי ממזר שיריים צאכילה משהזאת האור ברוצו וקשה לפי' דאי הוזאת האור ברוצו פקע פיגול ממנו ואפי' פלגיה מחמת הארעא ופלגא אסקי' למערכה ומשלה צו האור מסקינן ליה למחלה כדלמר בסוף פרק ב"ש <sup>בא</sup> (זכחים דף מג:): <sup>בב</sup>

**והלבושה.** בפרק ב"ש <sup>בא</sup> (גס) זה <sup>בב</sup> מפרש משום <sup>בב</sup> (סס) מפרש משום

דאין להם מתירין לאדם ולא למוצה ואי"ת והרי קומץ ממזרה ואע"פ שיכול להקטירה קודם קומץ כדמוכח לעיל (דף יג.): קודם הקמינא מיהא אין להקטירה וי"ל דמי"מ לא הויה לבושה דומיא דשלמים בלבושה היא גופה ממזר שממדת שירים צאכילה ועיקר פיגול ילפינן משלמים ואע"ג דשייך פיגול באימורים <sup>א</sup> דלמא דלא מקטרי אימורים כהנים בשר לא מזו אכלי מי"מ לא חשיבי ממזר כיון דאס' נטמאו או נאכדו שרי בשר צאכילה ועי"ל בלבושה אין לה ממזר בעצודת מוצת ולא הויה דומיא דשלמים שעצודת מוצת מתירין כגון זריקת דס"י: **במנחת נסכים.** בפי' ב"ש <sup>א</sup> (ג"ז סס.) פי' הקונטרס דלא גרס מנחת נסכים משום דפליגי צה בקיפא דהך משנה <sup>בא</sup> (ד) <sup>טו</sup> (דבשר והדס) קתני והנסכים הבאים בפני עצמן דברי ר"מ ותיכ"א אף בצאין עס הצהמה ובפני עצמן דקאמר היינו צין במתנדב נסכים כדאמרין מתנדב אדם מנחת נסכים בכל יום צין בצאין עס הצהמה כגון שהביא זבחו היום ונסכיו מכאן עד י' ימים ומיהו יש ליישב הגירסא דמנחת נסכים מיירי במתנדב מנחת נסכים בכל יום ונסכיו הצאין <sup>בא</sup> בפני עצמן מיירי במציא זבחו היום ונסכיו מכאן עד י' ימים אכל קשה שלא היה לו להפסיק בדם והכי ה"ל למיתני והדס ומנחת נסכים ונסכים הצאין בפני עצמן ושמא אידיי דתנא מנחת כהנים ומנחת כהן משום תנא מיד מנחת נסכים:

הכחז

משמע <sup>א</sup> דלמר מפגלין בעצודת חצי ממזר <sup>א</sup> מדקאמר הכא <sup>א</sup> ובשתייהן היינו דקאמר לעולם דמשמע לעולם אפי' פיגול בשתייהן: **ולאפוקי נמי מדרבנן.** דלמרי במתניתין פיגול צאחת נתפגלה חזירחה <sup>א</sup> (מדקתני הכא ובשתייהן) היינו דקאמר לעולם דמשמע לעולם אפי' פיגול בשתייהן אין פיגול עד שיפגל אף בשתייהן: **פיגול בדבר הנעשה בחוץ כו'.** גבי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים כחזי בתורת כהנים בפרשת פיגול בלו אה' אהרן להזות מדמו על הפרוכת <sup>א</sup> הקטרת אימורין על מזבח החיטון: **לשפוך שירים.** שירי הדס היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיטון: **לאיפגולי מואי.** מה יאכל מאוחו פר שיתחייב כרת משום פיגול: **לאיפגולי דב.** כלומר דהאי דקתני פיגול בדם קאמר שאס' יאכל מן הדס בשוגג יתחייב ב' טעמות אחת משום כרת <sup>א</sup> דס ואחת משום כרת דפיגול: **הקומץ והלבושה.** דמנחת ישראל והקטרת כו' דכל הנך אין להם מתירין שהם מתירין אחרים וקיימנא לן (לקמן דף יז.) דאין פיגול אלא בדבר שיש לו מתירין או לאדם כגון שירי מנחה שהקומץ <sup>א</sup> מתירין או למוצה כגון אימורי צהמה שדם מתירין ליקרב דגמירין משלמים דחמיצ בזה עיקר פיגול מה שלמים דבר שיש מתירין לאדם ולמוצה שזריקת דם ממזר האימורין ליקרב והבשר ליאכל אף כל דבר שיש לו מתירין או לאדם או למוצה לאפוקי הנך דאין אחר מתירין ואי קשיא פשיטא דקומץ לא מיתחייב עליה כרת משום פיגול דהא כי אכיל מיניה פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב הממזר <sup>בא</sup> תריץ כגון שהזאת האור ברוצו דחשיב כמאן דקרב כדאמרין לקמן (דף כו): קומץ מאימתי ממזר שיריים צאכילה משהזאת האור ברוצו דלא חשיב כבשר אלא כשירי הדס:

מפגלי

#### מסכת מקואות

#### פרק ה' משנה ד'

כל הַיָּמִים בַּמִּקְוָה, שְׁנָאמַר: וְלַמִּקְוָה הַיָּמִים קָרָא יָמִים, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, הַיָּם הַגָּדוֹל בַּמִּקְוָה. לֹא נֶאֱמַר "יָמִים", אֶלָּא שְׁשֵׁי בּוֹ מֵינֵי יָמִים הִרְבָּה. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, כָּל הַיָּמִים מִטְהָרִים בְּזוֹחֲלִין, וּפְסוּלִין לְזָבִים וְלַמַּצְרִיעִים, וְלִקְדָּשׁ מִהֶם מִי הַטָּהוֹת:

#### עין משפט נר מצוה

ו א מיי פ"ו מהלכות פסח"מ הלכה טו:  
ז ב מיי שם הלכה ה:  
ח ג מיי שם הלכה ד:  
ט ד מיי שם פ"ח הלכה ח:

#### שיטה מקובצת

<sup>א</sup> שיפגל בשתייהן אלא אימא עד שיפגל בשתייהן: <sup>בא</sup> מדר' מאיר קא אזי ותו לא מאי: <sup>בא</sup> תיש ר' אלעזר אומר: <sup>בא</sup> פיגול. (נחמס דף מה ע"ב): <sup>בא</sup> ביה בוכיחה: <sup>בא</sup> תיבות דפיגול בירך ימין פיגול בירך שמאל נמוק: <sup>בא</sup> (והנח, וסס דף מה ע"ב): <sup>בא</sup> פיגול בור בלא: <sup>בא</sup> מישתייהן הויה בעצמיהן: <sup>בא</sup> בשתייהן דמשמע דקאי אהלות: <sup>בא</sup> בשתייהן. וקאי אכבשים ואפילו כו': <sup>בא</sup> נמי בעבודת לבושה: <sup>בא</sup> ואמרי רבין: <sup>בא</sup> דמפגלין בחצי: <sup>בא</sup> (והכבשים הסי' ומה"ד מאי טעם הכבשים הסי' ומה"ד מאי טעם דמשמע: <sup>בא</sup> באחת מהן לא: <sup>בא</sup> מדיקאמר הכא עד שיפגל בשתייהן הסי' והשאר נמוק: <sup>בא</sup> הפרכת ולהקטיר הקטרת: <sup>בא</sup> כרת דדם: <sup>בא</sup> שהקומץ הוא המתירין או למוצה כגון אימורי בהמה שדם הוא המתירין: <sup>בא</sup> הממזר כמצות תורין: <sup>בא</sup> בירוב. עיין תוספות (נחמס דף מה ע"ב) וקשה דאמרין בפרק כ"ש פיגול שהעלוהו על גבי מזבח פקע פיגולו מכנו לענין דאם ירדו יעלו וא"כ בלא שלמים נמי ידעינן דאין כחן פיגול ואמר ר"י דאצטרך שפיר למגמר משלמים דסי' אמנא מיד שנתקדש הקומץ בכלי היו כאילו קרב הממזר כמצות דכך לי קודש כלי לקומץ בהקרבת קומץ לשירים לענין נותר וטמא שהרי לא יתחייב כלום על השירים בנותר וטמא עד שיקרב הקומץ ועל הקומץ הוא חייב בנותר וטמא מיד שנתקדש בכלי כדחתן במעילה (פי"ט) ואי לאו דגמירין משלמים הוא אמנא דמשום פיגול נמי יתחייב מיד שנתקדש בכלי להכי אצטרך למגמר דאין הקומץ חייב כרת משום פיגול כלל. מהר"פ: <sup>בא</sup> עי' תוס' (נחמס פר' ע"ב): <sup>בא</sup> משנה דבתר והדום קתני: <sup>בא</sup> כפי עצמן. גליין ולא נהירא דהא לקמן לא מצי לאשכוחי סיועא למילתא דרבא לא ממשנה ולא מבייאתא ואי גרסין ליה ליייתה מניה סיועא כע"ל ליתיה: